

На основу члана 22 Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине – пречишћени текст („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“ број 2/10), Скупштина Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, на 52. редовној сједници одржаној 12. октобра 2011. године, усваја

ЗАКОН
О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА, ПРИТВОРА И ДРУГИХ МЈЕРА
БРЧКО ДИСТРИКТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I – ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

(Предмет и примјена овог закона)

(1) Овим законом прописује се извршење кривичних санкција, притвора и других мјера које су изречене од стране Основног суда Брчко дистрикта БиХ (у даљем тексту: Основни суд) и Апелационог суда Брчко дистрикта БиХ (у даљем тексту: Апелациони суд).

(2) Према одредбама овог закона извршаваће се и кривичне санкције иностраних судова када је то предвиђено одредбама Закона Брчко дистрикта БиХ или међународним уговорима.

(3) Према одредбама овог закона извршавају се и кривичне санкције, притвор и друге мјере изречене од стране Основног суда и Апелационог суда Дистрикта страним држављанима и лицима без држављанства, осим ако посебним законом Босне и Херцеговине или међународним уговором, чији је Босна и Херцеговина потписник, није другачије одређено.

(4) Према одредбама овог закона извршиће се и санкције изречене од стране Суда БиХ и судова ентитета за дјела предвиђена кривичним законодавством у Босни и Херцеговини.

Члан 2

(Дефиниције појмова)

Осим ако овим законом није другачије одређено, поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) "Притвореник" је лице коме је у складу са одредбама Закона о кривичном поступку одређена мјера притвора.

б) "Осуђени" је лице за које је правоснажном одлуком утврђено да је кривично одговорно за одређено кривично дјело.

- с) "Затвореник" је лице које је правоснажном одлуком проглашено кривично одговорним за одређено кривично дјело и које у заводу служи затворску казну из правоснажне одлуке, у складу са одредбама овог закона.
- д) "Завод" је казнено-поправни завод или васпитно-поправни дом ентитета у којима се извршавају казне затвора, мјере притвора или васпитне мјере.
- е) "Орган социјалне заштите" је Центар за социјални рад или друга установа која се бави пословима социјалне заштите.
- ф) "Оштећена страна" је лице чија су лична или имовинска права угрожена или повријеђена почињеним кривичним дјелом.
- г) "Правно лице" су сва лица која су као таква дефинисана у Закону о кривичном поступку Брчко дистрикта БиХ, укључујући корпорације, предузећа, удружења, фирме и партнерства и друга привредна друштва.
- х) "Тужилац" је сваки тужилац Тужилаштва Брчко дистрикта БиХ.
- и) "Суд" је Основни суд Брчко дистрикта БиХ.
- ј) "Закон о кривичном поступку" је Закон о кривичном поступку Брчко дистрикта БиХ.
- к) "Кривични закон" је Кривични закон Брчко дистрикта БиХ.
- л) "Министарства правде" су Министарство правде Републике Српске и Федерално министарство правде.
- љ) "Ентитети" су Република Српска и Федерација Босне и Херцеговине.
- м) "Правосудна комисија" је Правосудна комисија Брчко дистрикта БиХ.

Члан 3

(Остваривање права)

(1) Лица према којима се извршавају кривичне санкције, притвор и друге мјере задржавају сва права, а лишавају се права или се ограничавају у правима само у границама неопходним за остваривање циља због којег су изречене, а у складу са законом и међународним уговором.

(2) Осуђена лица која на издржавање казне упућује Суд издржавају казну према свом избору у установама за извршење казне затвора, односно установама за извршење заводских васпитних мјера Федерације БиХ, односно Републике Српске, у складу с њиховим законима.

(3) Мјера притвора одређена рјешењем Суда извршава се у посебном притворском одјељењу завода или у посебним заводима за мјере притвора у ентитетима.

(4) Притворска одјелјења су затвореног типа.

(5) Осуђена лица која издржавају казне затвора, дуготрајног затвора, мјере притвора, мјере безбједности или васпитне мјере у одговарајућим установама ентитета имају исте услове и права као и остала лица која издржавају казне, мјере притвора и мјере безбједности или васпитне мјере у тим установама, тако да се и на њих примјењују одредбе одговарајућих закона ентитета о извршењу кривичних санкција, и то: о смјештају и хигијенским условима, о одијевању и исхрани, о здравственој заштити, о ограничењу кретања и праву на контакте, о раду и накнади за рад, о правима и погодностима, о дисциплинској одговорности, о кућном реду у установама као и остале одредбе којима се уређује рад и функционисање у установама за извршење казни, мјера безбједности и васпитних мјера.

(6) Неће бити наметнуто ниједно ограничење које није предвиђено законом, није неопходно за остварење циља за који је намијењено, није ефикасно у остваривању тог циља и није пропорционално.

(7) Министарства правде дужна су да обезбиједи приступ и повјерљиву комуникацију притвореника и затвореника с домаћим и међународним организацијама и другим институцијама надлежним за праћење и остваривање људских права и основних слобода у складу са законом и одговарајућим међународним документима. Завод ће омогућити да се ова комуникација остварује без неоснованог ометања.

Члан 4

(Почетак извршења)

(1) Извршењу кривичне санкције, притвора и других мјера приступа се кад постане правоснажна одлука којом су оне изречене, те ако за то нема законских сметњи.

(2) Са извршењем кривичне санкције или друге мјере може се отпочети и прије него што је постала правоснажна одлука којом је санкција или мјера изречена само ако је то законом посебно предвиђено.

Члан 5

(Радње за спровођење извршења)

(1) Када су испуњени услови да се приступи извршењу кривичне санкције, притвора или друге мјере, Суд је обавезан да предузме потребне радње да се извршење санкције спроведе без одлагања у складу са овим законом.

(2) Извршење може бити одгођено само у случајевима и под условима предвиђеним законом.

Члан 6

(Трошкови извршења и плаћање таксе)

(1) Лице према којем се примјењује кривична санкција, мјера притвора или друга мјера не плаћа трошкове извршења, осим трошкова новчане казне, као и других трошкова, у складу са законом.

(2) За поднеске, службене радње, рјешења и друге акте у вези са извршењем санкција не плаћа се такса.

Члан 7

(Стручни савјет)

Ради праћења, проучавања и унапређивања система извршења санкција, министри правде основаће стручни савјет из реда представника научних установа, судова, Правосудне комисије, органа управе, стручних удружења, грађанског друштва и других институција које се баве питањима криминалитета и васпитања осуђених лица.

Члан 8

(Послови извршења као послови од посебног интереса за Брчко дистрикт БиХ)

Послови извршења кривичних санкција, притвора и других мјера прописани овим законом су послови од посебног интереса за Брчко дистрикт БиХ.

II – ОРГАНИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА, ПРИТВОРА И ДРУГИХ МЈЕРА

1. Водећи органи и сарадња

Члан 9

(Министарства правде и заводи)

Министарства правде и Заводи за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера у Босни и Херцеговини и ентитетима, одговорни су за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера, у складу са споразумима.

Члан 10

(Сарадња органа)

Органи власти, установе и друга правна лица у чији дјелокруг спада примјена здравствених, социјалних, васпитних или других мјера од значаја за извршење кривичних санкција, притвора и других мјера, обавезни су да сарађују с правосудним институцијама Брчко дистрикта БиХ и министарствима правде. Обавеза сарадње односи се и на помоћ која се пружа лицима на условном отпусту.

III – ОДРЕДБЕ О УПУЋИВАЊУ НА ИЗДРЖАВАЊЕ ПРИТВОРА ИЛИ КАЗНЕ ЗАТВОРА

Члан 11

(Надлежност за упућивање)

- (1) Упућивање осуђених лица на издржавање казне затвора врши Суд ако осуђена лица имају пребивалиште или боравиште на територији Брчко дистрикта БиХ.
- (2) Осуђеног који је у притвору на издржавање казне затвора упућује Суд.
- (3) Ако је мјесто пребивалишта, односно боравишта осуђеног непознато, надлежан је за упућивање суд који је донио првостепену пресуду.
- (4) Суд је дужан да предузме потребне радње ради извршења мјере притвора и казне затвора без одлагања.

IV – ОДРЕДБЕ О ИЗВРШЕЊУ ПРИТВОРА

Члан 12

(Опште одредбе)

Притвор се извршава у установама које за ту намјену одреди Правосудна комисија у сарадњи с надлежним органима ентитета. На пословима извршавања притвора могу да раде само они запослени који имају потребна знања и вјештине и стручну спрему предвиђену прописима.

Члан 13

(Завод или одјељења завода за притвор)

(1) Мјера притвора одређена рјешењем Суда извршава се у посебном притворском одјељењу завода или у посебном заводу за мјеру притвора, у једном од ентитета.

(2) Притворска одјељења су затвореног типа.

Члан 14

(Поступање с притвореницима)

(1) У поступању с притвореним лицима примјењују се одговарајуће одредбе Закона о кривичном поступку, као и одредбе овог закона.

(2) На захтјев тужиоца и ако је то у интересу правде, Суд може наредити да се ограниче одређена права притвореника.

Члан 15

(Премјештај притвореника)

(1) Ако је у интересу вођења кривичног поступка или ако то захтијевају безбједносни разлози, притвореник се може премјестити из једног у други завод или на лијечење из једне здравствене установе у другу здравствену установу било којег од ентитета.

(2) Рјешење о премјештају притвореника из става 1 овог члана доноси Суд.

(3) Против рјешења из става 2 овог члана притвореник може да изјави жалбу вијећу Суда у року од три дана од дана пријема рјешења.

(4) Жалба не одгађа извршење рјешења.

(5) Рјешење вијећа Суда је коначно.

(6) Приликом премјештања из једне у другу установу, лице из става 1 овог члана мора бити што мање изложено јавности и заштићено одговарајућим мјерама од увреда, знатижеље и публицитета у било којем облику.

(7) Трошкове премјештаја сноси завод.

Члан 16

(Смјештај у здравствену установу због психичких сметњи)

(1) Притвореник који за вријеме издржавања мјере притвора душевно оболи или показује тешке психичке сметње, смјестиће се у здравствену установу.

(2) О смјештају у смислу става 1 овог члана одлучује Суд, на предлог управника завода, а на основу образложеног мишљења два љекара, од којих је један психијатар.

(3) Притвореник остаје у здравственој установи док не престану разлози за смјештај, а најдуже до истека времена притвора, осим ако је у складу са одредбама одговарајућег закона донесено неко друго рјешење.

Члан 17

(Отпуштање из притвора)

Отпуштање притвореног лица из завода врши се на основу рјешења о укидању притвора или истеком времена за које је притвор одређен.

Члан 18

(Обавјештење о смрти притвореника)

У случају смрти притвореног лица, о томе ће се без одгађања обавијестити ужа породица, уколико је има, и Суд.

Члан 19

(Надзор над извршењем мјере притвора)

Надзор над извршењем мјере притвора врши Министарство правде надлежног ентитета на чијој територији се налазе завод и суд.

V – ОДРЕДБЕ О ИЗВРШЕЊУ КАЗНЕ ЗАТВОРА

1. Опште одредбе

Члан 20

(Циљ казне затвора)

Циљ извршења казне затвора је да се казне починиоци кривичних дјела како је то одредио Суд, те да се затвореницима омогући да током издржавања казне, кроз систем савремених васпитних мјера, усвоје друштвено прихватљиве вриједности с циљем лакшег укључивања у услове живота на слободи и да се понашају у складу са законом и испуњавају дужности грађанина.

Члан 21

(Општа одредба о условном отпусту)

Ради подстицања властитих напора затвореника за укључивање у редован живот на слободи, затвореници за које се основано може очекивати да ће се на слободи добро владати и да неће вршити кривична дјела могу се пустити на условни отпуст, у складу с кривичним законом.

Члан 22

(Помоћ након отпуста)

(1) Затвореницима отпуштеним са издржавања казне затвора надлежни органи, установе и друга правна лица пружаће потребну помоћ за њихово лакше и брже укључивање у редован живот на слободи.

(2) Помоћ из става 1 подразумијева, али не и ограничава на, изналажење привременог смјештаја и обезбјеђење исхране, неопходно лијечење, изналажење нове средине у којој ће осуђено лице живјети, помоћ у сређивању породичних прилика, у проналажењу запослења и завршетак започетог стручног оспособљавања и давање новчане помоћи за подмиривање најнужнијих потреба.

2. Упућивање на издржавање казне затвора

Члан 23

(Заводи и институције за издржавање казне затвора)

Казна затвора извршаваће се у заводима за извршење кривичних санкција ентитета или у другим институцијама које су прописима ентитета утврђене као најпогодније за остварење сврхе казне затвора.

Члан 24

(Одузимање путне исправе)

(1) С циљем обезбјеђења извршења казне затвора, Суд врши упућивање осуђеног лица, а уколико оцијени да би то лице, одласком у иностранство могло осујетити извршење казне, тражиће од надлежног органа да му одузме исправе које се могу користити за прелазак државне границе до извршења казне.

(2) О одузимању и задржавању исправе која се може користити за прелазак државне границе издаје се потврда.

Члан 25

(Извршење рјешења о упућивању)

- (1) Суд позива осуђено лице које се налази на слободи и саопштава му дан када треба да се јави ради издржавања казне затвора.
- (2) Дан јављања у завод одређује се тако да осуђеном лицу остане најмање осам, а највише петнаест (15) дана до дана јављања на издржавање казне затвора.
- (3) При саопштењу предаје се осуђеном лицу упутни акт, као и возна карта ако за одлазак треба користити превозна средства јавног саобраћаја.
- (4) Суд је дужан да приликом упућивања осуђеног лица на издржавање казне затвора, истовремено или најкасније у року од три дана о томе обавијести завод.
- (5) Уз упутни акт обавезно се доставља препис пресуде и извод из казнене евиденције.
- (6) За лица која се упућују на издржавање казне прије правоснажности пресуде, Суд је дужан, уз рјешење о упућивању на издржавање казне затвора, да заводу достави и препис неправоснажне пресуде.
- (7) Завод је дужан да што је прије могуће, али најкасније у току истог дана обавијести Суд о ступању осуђеног лица на издржавање казне затвора.
- (8) Ако се осуђено лице, које је на слободи, не јави одређеног дана ради издржавања казне затвора, завод ће о томе обавијестити Суд што је прије могуће, али најкасније у току истог дана.
- (9) Ако се уредно упућено осуђено лице не јави у завод у одређеном року, Суд ће издати наредбу судској полицији да се то лице принудно спроведе.
- (10) За осуђена лица која се крију или се налазе у бјекству, Суд доноси наредбу за издавање потјернице коју доставља надлежном полицијском органу.
- (11) Када осуђено лице буде лишено слободе спроводи се у завод.
- (12) Трошкове спровођења у случају из ставова 9 и 10 овог члана сноси осуђено лице.

Члан 26

(Почетак и рачунање казне затвора)

- (1) Почетак извршења казне затвора рачуна се од дана када се осуђено лице само јави ради издржавања казне затвора, односно од дана када буде спроведено у завод.
- (2) Ако осуђено лице побјегне са издржавања казне, вријеме проведено у бјекству не рачуна се у издржану казну.

(3) Руководилац установе у којој се осуђени налазио на издржавању казне дужан је у случају из става 2 овог члана да изда наредбу за расписивање потјернице за осуђеним лицем ради проналажења и враћања осуђеног у установу.

Члан 27

(Надзор над радом судске управе)

Надзор над радом судске управе у вршењу послова упућивања осуђених лица на издржавање казне затвора врши Правосудна комисија.

3. Одгађање извршења казне

Члан 28

(Разлози одгађања извршења казне)

(1) Осуђеном лицу које се налази на слободи може се, на његову молбу или с његовим пристанком, на молбу чланова уже породице или на предлог надлежног општинског органа социјалне заштите, одгодити извршење казне затвора ако:

1. је обољело од теже акутне болести;
2. се десио смртни случај или тешка болест у ужој породици осуђеног лица;
3. је одгађање потребно ради извршења или довршења изузетно неодгодивих пољских или сезонских радова или радова изазваних елементарним непогодама или другим удесом, а породица осуђеног лица нема других чланова породице способних за рад, нити се због слабог имовног стања или из других оправданих разлога може ангажовати друго лице за обављање ових послова;
4. је осуђено лице обавезно да изврши одређени посао који је већ започело, а услед неизвршења посла настала би неотклоњива или знатнија штета, за њега или његову ужу породицу, односно за лице, односно организацију према којој је у обавези;
5. је одгађање осуђеном лицу потребно због завршетка школовања или полагања испита за који се припремало;
6. је заједно са осуђеним лицем осуђен његов брачни друг или други чланови заједничког домаћинства или ако се они већ налазе на издржавању казне затвора, а истовременим издржавањем казне свих тих лица било би угрожено издржавање малољетних, болесних или старих чланова домаћинства;
7. је осуђено лице жена која доји дијете млађе од годину дана или која је трудна;

8. је осуђено лице једини хранилац породице, а ступањем на издржавање казне затвора било би угрожено издржавање породичног домаћинства;

9. је поднесена молба за помиловање.

(2) Извршење казне у случају из тачке 1 става 1 овог члана може се одгодити за вријеме док болест траје, у случајевима из тачака 2, 3, и 4 најдуже три мјесеца, у случајевима из тачака 5, 6 и 8 најдуже шест мјесеци, у случајевима из тачке 7 до навршене једне године живота дјетета, а у случају из тачке 9 до доношења одлуке о помиловању.

(3) У случају из тачке 1 става 1 овог члана, осуђено лице дужно је свака три мјесеца суду подносити доказ о свом здравственом стању.

Члан 29

(Молба за одгађање)

(1) Молба за одгађање извршења казне затвора подноси се у року од три дана од дана урученог упутног акта из става 3 члана 25 овог закона.

(2) Ако је разлог за одгађање извршења казне затвора из става 1 тачке 1 члана 28 овог закона настао након тог рока, молба се може поднијети до дана када осуђено лице треба да се јави ради издржавања казне.

(3) У молби се морају навести разлози и докази о чињеницама које оправдавају одгађање.

(4) Доказе о чињеницама из тачака 1, 2, 5, 6 и 7 става 1 члана 28 овог закона издаје надлежни орган, а из тачака 3, 4 и 8 мјесна заједница према пребивалишту осуђеног лица.

(5) О молби за одгађање извршења казне затвора одлучује предсједник Суда који је дужан да донесе рјешење у року од пет дана од дана пријема молбе.

(6) Прије доношења рјешења Суд може извршити потребне провјере ради утврђивања чињеница наведених у молби.

(7) Молбу која није поднесена у року и молбу у којој нису наведени разлози, докази и чињенице, предсједник Суда ће рјешењем одбацити.

(8) Извршење казне неће се одгодити ако би због одгађања наступила застара извршења казне.

(9) Укупно одгађање извршења казне по свим основима може трајати најдуже дванаест (12) мјесеци, осим у случају из тачке 7 става 1 члана 28 овог закона.

(10) До доношења рјешења о молби одгађа се почетак извршења казне затвора.

Члан 30

(Жалба)

- (1) Против рјешења којим се одбија или одбацује молба за одгађање извршења казне затвора осуђено лице има право жалбе у року од три дана од дана пријема рјешења предсједнику Апелационог суда.
- (2) Жалба одгађа извршење казне.
- (3) Предсједник Апелационог суда дужан је да донесе рјешење по жалби из става 1 овог члана у року од три дана од дана пријема жалбе, а у року од пет дана од дана донесеног рјешења дужан је да га достави Суду.
- (4) Против рјешења предсједника Апелационог суда не може се покренути управни спор.
- (5) О одгађању извршења казне затвора Суд ће обавезно обавијестити завод.

Члан 31

(Одгађање извршења на захтјев тужиоца)

- (1) Кад тужилац на основу законског овлашћења затражи одгађање извршења казне затвора, Суд неће позивати осуђено лице ради извршења казне, а ако га је већ позвао, али још није прошао рок јављања у завод, донијеће рјешење о одгађању извршења казне затвора.
- (2) Одгађање извршења казне затвора у случају из става 1 овог члана траје док тужилац не обавијести Суд да се може почети са извршењем казне затвора, односно док не буде донесена одлука о правном средству тужиоца.

Члан 32

(Обавјештавање органа социјалног старања)

Ако осуђено лице које се упућује на издржавање казне затвора има малољетну дјецу или друга лица о којима се искључиво стара, Суд ће о томе обавијестити надлежни орган социјалног старања Дистрикта.

4. Прекид издржавања казне затвора

Члан 33

(Овлашћење за прекид издржавања)

- (1) Затворенику се може дозволити прекид издржавања казне затвора.
- (2) Одредбе чланова 28, 29, 30 и 31 овог закона сходно се примјењују и у случају прекида издржавања казне затвора.
- (3) Прекид издржавања казне затвора извршиће се и у случају када се затворенику одреди мјера притвора за друго кривично дјело.
- (4) О прекиду издржавања казне затвора рјешењем одлучује предсједник Суда.

Члан 34

(Подношење молбе)

Молба затвореника за прекид издржавања казне затвора и мишљење завода достављају се предсједнику Суда у року од три дана од дана предаје молбе управи завода.

Члан 35

(Жалба против рјешења Суда)

- (1) Против рјешења из става 4 члана 33 овог закона затвореник може да изјави жалбу предсједнику Апелационог суда у року од три дана од дана пријема рјешења.
- (2) Против рјешења предсједника Апелационог суда не може се покренути управни спор.
- (3) Вријеме проведено на прекиду издржавања казне затвора, одобреном од стране Суда, не рачуна се у вријеме издржавања казне затвора.

Члан 36

(Стављање ван снаге рјешења о прекиду)

- (1) Ако се за вријеме трајања прекида издржавања казне затвора утврди да су престале околности због којих је прекид дозвољен, или је прекид дозвољен на основу лажних исправа или других доказа, односно да се прекид не користи с циљем с којим је дозвољен, рјешење из чланова 33 или 35 овог закона ставиће се ван снаге, а затворенику наложити да се јави на даље издржавање казне затвора одмах, а најкасније у року од три дана од дана пријема рјешења.
- (2) Рјешење из става 1 овог члана доставља се заводу и затворенику.

(3) На рјешење из става 2 овог члана затвореник има право жалбе у року од три дана. Жалба не одгађа извршење.

(4) Ако се затвореник не јави на даље издржавање казне затвора у року одређеном у рјешењу, завод ће поступити по одредбама из ставова од 8 до 11 члана 25 овог закона.

5. Премјештај током издржавања казне

Члан 37

(Подношење молбе и одлука о премјештају)

(1) Након издржане једне половине казне затвора, на молбу осуђеног лица или на предлог руководиоца установе може се одобрити премјештај осуђеног из једне у другу установу.

(2) О премјештају затвореника одлучује предсједник Правосудне комисије уз прибављено мишљење установе.

(3) Ако је молба поднесена прије рока из става 1 овог члана, одбациће се као преурањена.

(4) Ако је молба одбијена, нова молба може се поднијети по протеку шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

(5) Против рјешења из ставка 2 овога чланка може се уложити жалба Правосудној комисији у року од три дана.

Члан 38

(Жалбе)

(1) Жалба на рјешење којим се дозвољава премјештај не задржава извршење рјешења.

(2) Против рјешења донесеног по жалби из става 5 члана 37 не може се покренути управни спор.

6. Отпуст

а) Условни отпуст

Члан 39

(Циљ условног отпуста)

Како би се затвореници подстакли да разријеше проблеме и ситуације које би могле довести до чињења кривичног дјела, успоставља се систем условног отпуста, на основу којег се може условно отпустити затвореник за којег се процијени да више не представља неприхватљив ризик за заједницу.

Члан 40

(Комисија за условни отпуст)

(1) О условном отпусту затвореника којима је казну затвора изрекао Суд, одлучује Комисија за условни отпуст (у даљем тексту: Комисија). Комисију именује градоначелник Брчко дистрикта БиХ.

(2) Комисија има пет чланова, од којих је један предсједник. Кворум за доношење одлука чине три члана.

(3) Комисија се састоји од по једног представника Апелационог суда и Основног суда, Тужилаштва, Канцеларије за правну помоћ и Правосудне комисије.

(4) Чланови Комисије именују се на период од пет година, с могућношћу поновног избора на још један мандат.

(5) У случају престанка мандата неког од чланова Комисије, мандат његовог замјеника трајаће до истека текућег мандата Комисије.

(6) Ово именовање неће бити сметња за поновно именовање за члана Комисије у погледу броја мандата, ако је преостало вријеме мандата Комисије краће од двије године.

(7) Комисија је у свом раду независна.

(8) Комисија доноси Пословник о раду.

Члан 41

(Престанак мандата чланова Комисије)

(1) Чланови могу дати оставку у било ком моменту, а могу бити разријешени дужности искључиво ради утврђеног кршења дужности, почињеног кривичног дјела, или из других озбиљних разлога, утврђених у поступку.

(2) Рјешење о разрјешењу предсједника или било којег члана Комисије, ако се докаже да постоји основ за разрјешење, доноси градоначелник Брчко дистрикта БиХ.

Члан 42

(Информације које се достављају Комисији)

(1) О условном отпусту Комисија рјешава на основу молбе затвореника, члана његове уже породице или на предлог управника завода.

(2) Молбе, односно предлози, достављају се Комисији путем завода.

(3) Заводи уз молбу достављају податке о постигнутом успјеху у програму третмана затвореника, податке о евентуалним ранијим осудама, опис кривичног дјела, податке о понашању затвореника, као и остале извјештаје других стручних лица која су ангажована у раду са затвореником, те друге податке значајне за одлуку. Уз молбу затвореника прилаже се и мишљење завода о основаности молбе, односно предлога.

(4) При доношењу одлуке о условном отпусту Комисија се мора ограничити на сљедеће критеријуме:

1. ранија осуђиваност;
2. понашање у заводу;
3. учешће у програму третмана;
4. став према жртви;
5. ризик поновног чињења кривичних дјела;
6. адекватност предлога за измјештање.

(5) Сви извјештаји које завод припреми за Комисију за условни отпуст достављају се и самом затворенику, којем се на тај начин пружа прилика да Комисији поднесе писмене поднеске у вези с њиховим садржајем.

Члан 43

(Обавезни предлог управника за условни отпуст)

(1) Управник завода обавезно упућује Комисији, по службеној дужности, предлоге за све затворенике који се могу узети у разматрање за условни отпуст и то у року од тридесет (30) дана прије датума када истиче двије трећине од изречене казне и који испуњавају предвиђене законске услове из области условног отпуста.

(2) Предлоге из става 1 овог члана управник завода достављаће Комисији, по садржају, обиму и процедури, сходно члану 40 овог закона.

Члан 44

(Достављање рјешења Комисије)

(1) Условни отпуст одобрава се или одбија рјешењем. Рјешење мора бити образложено.

(2) Рјешење Комисије о условном отпусту доставља се заводу, који је дужан по један примјерак доставити затворенику и Суду.

(3) Ако је подносилац молбе члан породице, о исходу га обавјештава градоначелник Брчко дистрикта БиХ.

Члан 45

(Стављање ван снаге рјешења о отпусту)

Ако у периоду након доношења рјешења о условном отпусту, а прије дана отпуштања са издржавања казне затвора на условни отпуст затвореник учини дисциплински прекршај, Комисија може рјешење ставити ван снаге.

Члан 46

(Жалба и поновно подношење молбе)

(1) Против одлуке Комисије из члана 43 овог закона не може се изјавити жалба, нити покренути управни спор.

(2) Затвореник има право поновог подношења молбе за условни отпуст након протеча једне године од посљедње одлуке Комисије, или и прије тога ако тако одлучи Комисија у којем случају ће се уједно одлучити о захтјеву – молби за превремено одобрење за подношење молбе за условни отпуст и о одобрењу условног отпуста.

Члан 47

(Годишњи извјештај)

Годишњи извјештај о свом раду Комисија доставља градоначелнику Брчко дистрикта БиХ.

Члан 48

(Надлежност за рјешавање молбе за условни отпуст затвореника осуђеног од стране Суда БиХ или ентитетских судова)

У погледу поступања по молби или предлогу за рјешавање о условном отпусту затвореника осуђеног од стране Суда БиХ или ентитетских судова по основу закона БиХ и ентитета, примјењиваће се одредбе Закона о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера Босне и Херцеговине.

Члан 49

(Овлашћења управника завода у вези са условним отпустом)

(1) Затвореника који испољава примјерено понашање, залаже се на раду и активно учествује у процесу преваспитавања, а издржао је најмање 4/5 казне затвора, управник завода може условно пустити на слободу до три мјесеца прије истека казне.

(2) Ова одредба о условном отпусту не примјењује се на лица којима је новчана казна замијењена казном затвора.

VI – ИЗВРШЕЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ ИЗРЕЧЕНЕ У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 50

(Одредбе Кривичног закона)

Новчана казна извршава се у складу с релевантним одредбама Кривичног закона.

VII – ИЗВРШЕЊЕ МЈЕРА ЗАШТИТНОГ НАДЗОРА ИЗРЕЧЕНИХ УЗ УСЛОВНУ ОСУДУ

Члан 51

(Циљ мјера заштитног надзора)

Циљ извршења мјера заштитног надзора из члана 69 Кривичног закона јесте да се пружањем помоћи, старања, надзора и заштите за вријеме трајања условне осуде помогне друштвено прилагођавање осуђеног лица.

Члан 52

(Заштитни надзор у мјесту пребивалишта/боравишта)

Послове извршења мјера заштитног надзора обавља орган социјалне заштите према пребивалишту, односно боравишту осуђеног лица.

Члан 53

(Трошкови)

Трошкове извршења мјера заштитног надзора, ако законом није другачије одређено, сноси јединица локалне самоуправе на чијем је подручју осуђено лице имало пребивалиште, односно боравиште у вријеме одређивања ових мјера.

Члан 54

(Пресуда и подаци који се достављају органу социјалне заштите)

Суд је, уз правоснажну пресуду, надлежном органу социјалне заштите дужан да достави и све важније податке о личности осуђеног лица које је прибавио у току поступка, а нарочито медицинску документацију и налазе и мишљења судских вјештака.

Члан 55

(Радње које предузима орган социјалне заштите)

(1) Након пријема правоснажне пресуде, података и документације из члана 52 овог закона, надлежни орган социјалне заштите ће, зависно од врсте мјере заштитног надзора, предузети потребне радње ради остваривања сарадње са одговарајућом здравственом установом, психолошким савјетовалиштем, односно заводом за запошљавање, а по потреби и с другим установама и организацијама.

(2) Орган социјалне заштите дужан је да у року од петнаест (15) дана од дана пријема извршне пресуде, података и документације из става 1 овог члана, осуђено лице, коме је одређена мјера заштитног надзора, упозна с радњама које је предузео, те га поучити о његовим обавезама у току трајања мјере заштитног надзора.

Члан 56

(Упућивање починиоца у одговарајућу установу)

Надлежни орган социјалне заштите, зависно од врсте мјере заштитног надзора, упутиће осуђено лице у одговарајућу здравствену установу, психолошко савјетовалиште, другу установу или организацију и упознати га да је дужно да

поступа у складу с добијеним савјетима и упутствима, као и да посјећује орган социјалне заштите Дистрикта према његовим упутствима.

Члан 57

(Сарадња с породицом починиоца)

За вријеме извршења мјера заштитног надзора орган социјалне заштите оствариваће потребну сарадњу и с породицом осуђеног лица с циљем сређивања његових породичних прилика.

Члан 58

(Информације о резултатима)

(1) Надлежни орган социјалне заштите Дистрикта дужан је најмање једном у шест мјесеци, односно кад то Суд затражи, да да информацију о резултату извршења мјере заштитног надзора.

(2) Ако осуђено лице не прихвати или одбије извршење мјере заштитног надзора, орган социјалне заштите дужан је да о томе обавијести Суд.

(3) Кад орган социјалне заштите у току извршења мјере заштитног надзора оцијени да је испуњен циљ мјере, дужан је да о томе обавијести Суд.

VIII – ИЗВРШАВАЊЕ РАДА ЗА ОПШТЕ ДОБРО НА СЛОБОДИ

Члан 59

(Опште одредбе о извршавању рада за опште добро на слободи)

(1) Органи Дистрикта, организације, установе и друга правна лица, као и физичка лица, дужни су да сарађују с Правосудном комисијом у извршавању рада за опште добро на слободи на захтјев комисије.

(2) Правосудна комисија склапа уговоре за извршавање рада за опште добро из става 1 овог члана.

(3) Уговорима се утврђују међусобна права и обавезе.

(4) На радноправна питања као што су радно вријеме, дневни и седмични одмори, те употребу средстава заштите на раду примјењују се општи прописи о раду и радним односима.

(5) Рад за опште добро на слободи је бесплатан и не служи постизању добити.

(6) Осуђено лице не сноси трошкове извршавања рада за опште добро.

(7) Рад за опште добро на слободи извршава се, у правилу, у мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеног лица.

Члан 60

(Распоред на рад за опште добро)

(1) Правосудна комисија донијеће рјешење о мјесту рада осуђеног лица у року од осам дана од пријема правоснажне пресуде.

(2) Осуђено лице ће се, зависно од расположивих могућности, распоредити на рад у складу са здравственим способностима, стручном оспособљеношћу и стеченим знањима.

(3) Осуђено лице распоређује се на рад на расположиво мјесто у складу с Правилником о врсти и условима рада за опште добро, који доноси Правосудна комисија.

(4) Почетак и распоред извршавања рада за опште добро утврђује посебним рјешењем Правосудне комисије.

IX – ИЗВРШЕЊЕ МЈЕРА БЕЗБЈЕДНОСТИ

1. Обавезно психијатријско лијечење

Члан 61

(Мјесто извршења мјере обавезног психијатријског лијечења)

(1) Мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења која се изриче уз казну затвора извршава се у заводу у складу с правилником који доноси министар правде ентитета.

(2) Мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења која се изриче уз рад за опште добро на слободи извршава се у психијатријском одјељењу опште здравствене установе у складу са Законима о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера ентитета на чијој територији се налази здравствена установа.

(3) Трошкове извршења мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења сноси Правосудна комисија.

2. Обавезно лијечење од зависности

Члан 62

(Мјесто извршења мјере обавезног лијечења од зависности)

(1) Мјера безбједности обавезног лијечења од зависности, изречена уз безусловну казну затвора, извршава се у заводу у складу с правилником који доноси министар правде ентитета.

(2) Мјера безбједности обавезног лијечења од зависности, изречена уз условну осуду или уз рад за опште добро на слободи, извршава се у складу са Законом о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера ентитета на чијој територији се налази здравствена установа.

(3) У случају опозивања условне осуде, извршење мјере безбједности обавезног лијечења од зависности биће спроведено у складу са одредбама става 1 овог члана.

3. Забрана вршења позива, дјелатности или дужности

Члан 63

(Извршење забране)

(1) Мјеру безбједности забране вршења позива, дјелатности или дужности извршава надлежни орган унутрашњих послова за подручје општине, односно орган управе надлежан за издавање дозволе, односно одобрења за вршење одређеног позива, дјелатности или дужности.

(2) Суд обавјештава о изрицању мјере надлежни орган унутрашњих послова за подручје општине на чијем подручју лице према којем је мјера безбједности изречена има пребивалиште, односно боравиште.

(3) Одлука о изреченој мјери из става 1 овог члана уноси се у казнену евиденцију.

(4) Ако се лице према којем је изречена мјера из става 1 овог члана пресели на подручје друге општине, о томе ће се обавијестити надлежни општински орган за унутрашње послове те општине, ради уношења одлуке у казнену евиденцију.

(5) Ако је вршење неког позива, дјелатности или дужности везано за дозволу надлежног органа, Суд ће доставити одлуку о изреченој мјери и том органу.

(6) Ако се мјера односи на вршење одређеног позива, дјелатности или дужности које осуђено лице обавља у предузећу, установи или државном

органу, Суд ће одлуку о изреченој мјери доставити предузећу, установи или државном органу у коме је то лице запослено.

Члан 64

(Начин извршења)

(1) Ако вршење неког позива, дјелатности или дужности није везано за посебну дозволу, односно одобрење надлежног органа, мјеру забране вршења позива, дјелатности или дужности извршава надлежни општински орган за унутрашње послове предузимањем потребних радњи којима се лицу према којем је та мјера изречена онемогућава да се бави забрањеним позивом, дјелатношћу или другим занимањем.

(2) Ако је вршење неког позива, дјелатности или дужности на које се забрана односи везано за дозволу, односно одобрење надлежног органа, ова мјера безбједности извршава се одузимањем дозволе, односно одобрења, и забраном њеног издавања све док је та мјера безбједности на снази, уз истовремено уношење те мјере у евиденцију тог органа.

4. Одузимање предмета

Члан 65

(Извршење мјере одузимања предмета)

(1) Мјеру безбједности одузимања предмета извршава Суд, односно орган који је донио одлуку о примјени ове мјере.

(2) Према природи одузетих предмета одредиће се да ли ће се одузети предмети продати по прописима извршног поступка или ће се уништити или уступити одређеном државном органу или организацији.

Члан 66

(Приходи)

Средства добијена продајом одузетих предмета приходи су буџета Брчко дистрикта БиХ.

X – ИЗВРШЕЊЕ МЈЕРЕ ОДУЗИМАЊА ИМОВИНСКЕ КОРИСТИ СТЕЧЕНЕ КРИВИЧНИМ ДЈЕЛОМ

Члан 67

(Поступак)

(1) У погледу надлежности и поступка за одузимање имовинске користи важе одредбе Закона о извршном поступку Брчко дистрикта БиХ, осим ако овим законом није другачије одређено.

(2) Суд по службеној дужности покреће поступак за извршење одлуке о одузимању имовинске користи.

Члан 68

(Одузимање имовинске користи од правних лица)

Мјера одузимања имовинске користи од предузећа или других правних лица, која је изречена у кривичном поступку, врши се по прописима о извршењу заштитне мјере одузимања имовинске користи.

Члан 69

(Преузимање контроле над имовином од стране другог правног лица)

Ако по правоснажности одлуке којом се одузима имовинска корист предузећу или другом правном лицу то предузеће или правно лице престане с радом или изгуби својство правног лица, поступак одузимања имовинске користи спровешће се против правног лица које је преузело имовину до висине вриједности преузете имовине.

Члан 70

(Приходи буџета Брчко дистрикта БиХ)

(1) Одузета имовинска корист изражена у новцу, вриједносним хартијама, као и покретним и непокретним стварима приход је буџета Брчко дистрикта БиХ и користи се у складу са Законом о извршењу буџета.

(2) Покретне или непокретне ствари, као и вриједносне хартије продаће се у складу с важећим прописима.

(3) Уколико се покретне и непокретне ствари не могу продати у складу с важећим прописима, могу се дати на коришћење организацијама из области социјалне политике, образовања, државним органима и сл.

(4) Ако оштећеном буде накнадно признат захтјев за намирење из одузете вриједности, Дистрикт ће оштећеном исплатити утврђени износ.

XI – ИЗВРШЕЊЕ ВАСПИТНИХ МЈЕРА

Члан 71

(Циљ извршења васпитних мјера)

Циљ извршења васпитних мјера је да се пружањем заштите, помоћи и надзора малољетним починиоцима кривичних дјела у највећој могућој мјери обезбиједи њихово васпитање, поправљање и правилан развој, а кад је то потребно, и да се они спријече у вршењу кривичних дјела.

Члан 72

(Принципи извршења васпитних мјера)

(1) У извршењу васпитних мјера с малољетницима треба поступати на начин који одговара њиховом узрасту и личним особинама, придржавајући се у раду педагошких, андрагошких и психолошких принципа.

(2) Малољетнике треба подстицати да активно учествују у свом васпитању, мијењању својих ставова и лоших навика и у развијању осјећања одговорности за властите поступке.

(3) Током извршења васпитних мјера малољетницима ће се, у складу с њиховим узрастом и способностима, као и склоностима према одређеним занимањима, обезбиједити основно и средње образовање, као и радно оспособљавање.

Члан 73

(Извршење прије правоснажности)

У кривичном поступку против малољетника, Суд може одредити да се са извршењем појединих васпитних мјера може почети и прије правоснажности судске одлуке, ако се сматра да је то за васпитање малољетника корисно и истовремено потребно ради одвајања малољетника из средине у којој је живио, ради пружања помоћи, заштите или смјештаја малољетника, а кад тај смјештај није могуће обезбиједити на други начин, или кад је то потребно да се он спријечи у вршењу кривичних дјела или асоцијалног понашања.

Члан 74

(Надзор)

Надзор над извршењем васпитних мјера врши судија који је изрекао васпитну мјеру.

Члан 75

(Примјена одредби које се односе на малољетнике и на одрасла лица)

Одредбе овог закона које се односе на малољетнике примјењују се и на лица која су у току примјене васпитних мјера постала пунољетна, као и на млађа пунољетна лица којима је Суд изрекао васпитну мјеру.

XII – ИЗВРШЕЊЕ КАЗНИ ЗА ПРАВНА ЛИЦА

Члан 76

(Закон о извршном поступку)

Извршење новчане казне и казне одузимања имовине за правна лица врши се на начин прописан Законом о извршном поступку Брчко дистрикта БиХ.

Члан 77

(Престанак правног лица)

На извршење казне престанка правног лица примјењују се правила о ликвидацији и стечају.

XIII – ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 78

(Сходна примјена других прописа)

На сва питања која нису регулисана овим законом, примјењују се одредбе Закона о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера Босне и Херцеговине.

Члан 79

(Објављивање правилника)

(1) Правилници и други подзаконски акти предвиђени овим законом биће донесени у року од шездесет (60) дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Након доношења, правилници предвиђени овим законом објављују се у Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ.

Члан 80

(Објављивање и ступање на снагу закона)

(1) Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ.

(2) Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о извршењу кривичних и прекршајних санкција Брчко дистрикта БиХ ("Службени гласник Брчко дистрикта БиХ", бројеви 8/00, 1/01, 19/07 и 36/07).

Број: 01-02-463/11
Брчко, 12. октобра 2011. године

ПРЕДСЈЕДНИК
СКУПШТИНЕ БРЧКО ДИСТРИКТА БиХ

Есад Атић, с.р.